

afgørelse inden for en nærmere angiven tidsfrist. Det er således ikke korrekt, at de foreslåede regler vil medføre en markant administrativ merbelastning af erhvervslivet.

Fru Rikke Hvilshøj var inde på relationerne til L 29, der blev til lov nr. 1084 af 29. december 1999. Lad mig hertil svare, at der med den lov blev indført regler om en lempeligere betalingsfrist og frist for aflevering af tro og love-erklæringer. Det var et forsøg på at lempe arbejdsgiverens administration af G-dags-reglerne, men det var ikke indeholdt i lovforslaget og den endelige lov, at medlemmet samtidig fik en større garanti for at få sin betaling for 1. og 2. ledighedsdag. Det er det, der er hensigten med lovforslaget her.

Lad mig i øvrigt sige til hr. Ole Sohn og fru Jette Gottlieb, at også jeg har mærket mig den henvendelse, der er kommet fra LO, FTF og AC, der i et brev af 27. marts kraftigt anbefaler, at man bibeholder krone for krone-fradrag for lønindtægt, der er knyttet til uddannelse.

De pågældende organisationer henviser til, at medlemmer, der deltager i uddannelse med elevløn eller praktikløn, ved overgang til timefradrag bliver stillet ringere, da mulighederne for at få suppleret forsørgelsesgrundlaget op til dagpengeniveau bortfalder.

Det er min opfattelse, at den indsigelse må bero på en misforståelse, hvilket vi selvfølgelig gerne vil se nærmere på. Det har ikke været tanken at ændre på bestemmelsen i aktivbekendtgørelses § 114, stk. 4, der er en indkomstgaranti, og den fastsætter: »Hvis der til uddannelsen er knyttet løn, suppleres denne om nødvendigt med uddannelsesgodtgørelse, så den ledige i alt får et beløb, der svarer til uddannelsesgodtgørelsen.« Men som sagt vil jeg gerne udrede det yderligere under udvalgsbehandlingen.

Ellers vil jeg afslutningsvis takke for den støtte, lovforslaget har fået, ikke uventet, når man betænker, at der er tale om udmøntning af en del af finanslovsforliget for i år. Og jeg vil da håbe, at dette indlæg, navnlig om den merbelastning af administrationen i det private erhvervsliv, som efter min opfattelse er en bekymring, der er fuldstændig ubegrundet, kan flytte synspunktet hos ordførerne for Venstre og Det Konservative Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Blot to bemærkninger til arbejdsministeren:

Det forekom mig, at det i allerhøjeste grad lykkedes arbejdsministeren at forplumre terminologien. Hvis man lyttede til arbejdsministerens indlæg, kunne man næsten få det indtryk, at efter arbejdsministerens opfattelse var en afgørelse truffet af Arbejdsmarkedets Ankenævn også en fagretlig afgørelse i den forstand, som man normalt anvender ordet i.

Jeg vil godt kraftigt understrege, at det er den ikke, heller ikke selv om arbejdsmarkedets parter er repræsenteret i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Hvis arbejdsministeren skulle have ret i den antydning, kunne man jo i og for sig afskaffe hele det fagretlige system og overlade det hele til Arbejdsmarkedets Ankenævn, men sådan forholder det sig naturligvis ikke.

Jeg kan forstå, at vi ikke er ganske enige om den administrative byrde i forbindelse med det her forslag. Så vil det jo være ganske naturligt at få denne uenighed afklaret, og lige præcis til det formål er der muligheden for at afprøve lovforslaget i det såkaldte testpanel, og det vil jeg da anbefale at man straks går i gang med, sådan at vi har resultatet herfra, inden vi skal tage endelig stilling til lovforslaget.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg skal blot oplyse hr. Knud Erik Kirkegaard om, at jeg efter at have været henholdsvis ansat og valgt i den danske fagbevægelse igennem 21 år ikke har svært ved at skelne mellem fagretlig behandling og behandling af sager i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Jeg gjorde blot ordførerne på arbejdsmarkedssrådet opmærksomme på, at Arbejdsmarkedets Ankenævn har en sammensætning, der i høj grad betyder, at der er indsigt i fagretlige forhold repræsenteret i selve ankenævnet.

Med de bemærkninger, jeg allerede har gjort i mit sidste indlæg, nemlig at der for så vidt ikke er nogen anden situation for virksomhederne end den, der allerede er gældende i dag med hensyn til de administrative forhold, finder jeg ikke anledning til at bringe sagen for testpanelet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.